

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010026
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716010026.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a zo sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jána Bobora, o odvolaní obžalovanej P. T. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/5/2016 zo dňa 25.05.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/5/2016 zo dňa 25.05.2016 vo vzťahu k obžalovanej P. T. za skutok pod bodom 4/ vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovanú P. T., nar. XX.XX.XXXX podľa § 207 ods. 3, § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 54 Tr. zák. k trestu povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. trest povinnej práce je obžalovaná povinná vykonať najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 51 ods. 3 písm. d) Tr. zák. sa obžalovanej ukladá aj povinnosť nahradiť podľa svojich síl dlžné výživné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná P. T. uznaná vinnou pod bodom 3/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a v bode 4/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 3/ rozsudku

v období od 27.11.2007 do 27.08.2013 v V. B., okres W. a na iných miestach sa vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti, napriek tomu, že bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 17.10.2007, právoplatný 27.11.2007, sp. zn. 5P/306/2007, zaviazaná prispievať na výživu mal. J. W., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima, vždy do 20-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozsudku, vopred a to na účet Detského domova G. O., a následne bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 13.09.2011, právoplatný 11.11.2011 sp. zn. 5P/242/2011 zaviazaná prispievať na výživu mal. J. W., nar. XX.XX.XXXX vo výške 30 % zo sumy životného minima, vždy do 20-teho dňa v mesiaci, počnúc 01.09.2011, na účet Reedukačného centra K., ul. U. W. XX, G. U., pričom v období od 22.05.2013 do 07.07.2013 bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na ÚPSVaR Krupina odkiaľ bola vyradená pre nespoluprácu, od 01.05.2013 bola poberateľkou dávok a príspevkov

v hmotnej núdzi spolu s prídavkom na dieťa vo výške 222 Eur, pričom uvedeného konania sa dopustila aj napriek tomu, že

trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/176/2011 zo dňa 26.10.2011, právoplatný dňa 21.11.2011 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.,

trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/50/2015 zo dňa 20.05.2015, právoplatného dňa 20.06.2015 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.,

voči Detskému domovu G., O. XX, za obdobie od 27.11.2007 do 31.08.2011 vo výške 1.117,96 Eur, Reedukačnému centru K., U. W. XX, za obdobie od 01.09.2011 do 27.08.2013 v celkovej výške 184,06 Eur, pričom za uvedené obdobie uhradila výživné vo výške 450,- Eur,

v bode 4/ rozsudku

v období od 16.12.2014 do 04.05.2016 v V. B., okres W. a na iných miestach sa vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti, napriek tomu, že bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 12.09.2013, právoplatným 31.10.2013 sp. zn. 13P/19/2013 zaviazaná prispievať na výživu mal. J. W., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima, vždy do 20-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti rozsudku, vopred a to na účet Reedukačného centra P. I., pričom počnúc dňom 01.09.2013, za uvedené obdobie uhradila výživné splátkami v celkovej výške 77,- Eur a konania sa dopustila aj napriek tomu, že

trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/176/2011 zo dňa 26.10.2011, právoplatný dňa 21.11.2011 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.,

trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/50/2015 zo dňa 20.05.2015, právoplatného dňa 20.06.2015 bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.,

voči Reedukačnému centru XXX XX P. I., za obdobie od 16.12.2014 do 04.05.2016 vo výške 357,33 Eur.

Za skutok uvedený v bode 3/ okresný súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladal trest uložený obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/50/2015 zo dňa 21.05.2015, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Za skutok uvedený pod bodom 4/ bol obžalovanej podľa § 207 ods. 3, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4, § 43 Tr. zák. uložený ďalší samostatný trest odňatia slobody na 2 roky a 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola obžalovaná pre výkon trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré bližšie nezdôvodnila.

Na verejnom zasadnutí upresnila, že jej odvolanie smeruje do uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody za skutok 4/, keďže tento trest by bol veľmi tvrdý, najmä pre jej 5 školopovinných detí, o ktoré sa v súčasnosti riadne stará. Navrhla, aby jej bol uložený iný alternatívny trest.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej možno vyhodnotiť ako dôvodné.

Obžalovaná v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní uviedla, že výživné platila na svoje deti, ktoré mala z dvoch rôznych vzťahov a ktoré boli umiestnené v reedukačných centrách sporadicky podľa svojich možností. Z obstaraných správ z miesta bydliska vyplynulo, že obžalovaná sa v súčasnosti stará o 5 maloletých detí, ktoré navštevujú základnú školu. Túto skutočnosť orgány prípravného konania a najmä okresný súd prešli bez povšimnutia. Krajský súd si toto tvrdenie overil, pričom na obecnom úrade

v mieste bydliska obžalovanej terénna sociálna pracovníčka T. H. X., ako zamestnankyňa obecného úradu uviedla, že obžalovaná býva v obci V. B. v dome po svojom druhovi a stará sa o 5 detí, ktoré navštevujú základnú školu. O deti sa stará riadne, má stále navarené, o deti má záujem, chodí na rodičovské združenia, deti sa učia veľmi dobre aj preto, že obžalovaná im vytvára na učenie podmienky. Sociálna pracovníčka by pokladala za veľmi nešťastné riešenie, keby mala ísť obžalovaná do výkonu trestu, pretože by utrpeli hlavne deti, ktoré majú s obžalovanou veľmi pekný vzťah. Sociálna pracovníčka tiež uviedla, že v dome obžalovanej býva aj jej syn J. W., ktorý sa vrátil z reedukačného centra, ktorému je obžalovaná dlžná na výživnom a navštevuje ju aj dcéra P. T., ktorá bola tiež v minulosti v reedukačnom centre.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní výpoveďami pracovníčok jednotlivých reedukačných centier mal preukázané dlžné výživné zo strany obžalovanej, ktoré predstavovalo celkovú výšku 1.562,83 Eur. Obžalovaná na verejnom zasadnutí o odvolaní predložila poštovné poukážky, z ktorých vyplýva, že podľa svojich síl a možností sa snažila zaplatiť aspoň časť dlžného výživného. V súčasnosti poberá sociálny príspevok vo výške 320,- Eur a na obecnom úrade formou verejno-prospešných prác má príjem okolo 200,- Eur. Z tohto príjmu sa snaží zabezpečiť riadnu výživu a ošatenie pre svojich 5 detí.

Za daného stavu prístup okresného súdu, najmä pri ukladaní trestu, ktorý vzhľadom na odvolanie obžalovanej preskúmal krajský súd, považoval za veľmi necitlivý. Okresný súd si počínal tiež veľmi nesprávne, keď obžalovanej pričítal k ľarche ako priťažujúcu okolnosť predchádzajúce odsúdenie za prečin zanedbania povinnej výživy, ktoré však bolo zákonným znakom trestného činu. Na okolnosť, ktorá je však zákonným znakom trestného činu, nemožno v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. prihliadať, ako na priťažujúcu okolnosť, poľahčujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Okresný súd odsúdenie, ktoré bolo zákonným znakom trestného činu, však pokladal za priťažujúcu okolnosť, na základe ktorej zvýšil spodnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby.

Navyše v zmysle základných zásad pre ukládanie trestov podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V danom prípade nepodmienečným trestom odňatia slobody by boli postihnuté najmä deti obžalovanej, o ktoré sa riadne stará a poskytuje im zázemie. Napokon nemožno nevidieť, že syn, na ktorého obžalovaná dlhuje reedukačnému centru na výživnom už je v jej starostlivosti a býva u nej.

Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd považoval výrok o treste za skutok pod bodom 4/ za neprimerane tvrdý a postihujúce najmä deti obžalovanej a má za to, že na prevýchovu obžalovanej bude postačujúci aj trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, pričom takýto druh trestu obžalovaná sama navrhla a teda s jeho vykonaním prejavila súhlas. Obžalovaná musí tento trest vykonať do jedného roka od nariadenia trestu. Navyše obžalovanej uložil krajský súd aj povinnosť nahradiť podľa svojich síl a možností dlžné výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.